

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414215379
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1414215379.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: W. A., trvale bytom Q. XXX/XX, 841 05 Bratislava, o zaplatenie 692,82 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 381,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 421,72 eura od 05.03.2014 do 02.05.2014 a zo sumy 381,72 eura od 03.05.2014 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,- eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 692,82 eura spolu s úrokmi vo výške 39 % ročne zo sumy 604,96 eura od 05.03.2014 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 703,92 eura od 05.03.2014 do 02.05.2014 a zo sumy 692,82 eura od 03.05.2014 do zaplatenia, z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 30.11.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 529,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu. Keďže žalovaná nesplácala svoj záväzok riadne a včas, vyhlásil dňa 04.03.2014 mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná uhradila len časť dlžnej sumy vo výške 147,28 eura, v dôsledku čoho má neuhradené záväzky po lehote splatnosti vo výške 692,82 eura (604,96 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, 87,86 eura z titulu dlžných úrokov z úveru). Okrem toho je povinná zaplatiť úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % ročne zo sumy 604,96 eura od 05.03.2014 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 703,92 eura od 05.03.2014 do 02.05.2014 a zo sumy 692,82 eura od 03.05.2014 do zaplatenia.

Na výzvu súdu ohľadne bližšej špecifikácie žalovanej pohľadávky žalobca doplnil, že dlžná suma 692,82 eura predstavuje istinu z mesačných splátok splatných k 15.09.2013, 15.10.2013, 15.11.2013, 15.12.2013, 15.01.2014 a 15.02.2014, spolu vo výške 66,84 eura a istinu z mesačných splátok, ktoré by boli splatné v budúcnosti, keby nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 538,12 eura. Dlžné úroky z úveru vo výške 87,86 eura predstavujú zostatok úrokov z mesačnej splátky splatnej k 15.09.2013 vo výške 14,63 eura a úroky z mesačných splátok splatných k 15.10.2013, 15.11.2013, 15.12.2013, 15.01.2014 a 15.02.2014. Čo sa týka nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 28,90 eura, ktoré účtoval žalovanej dňa 01.10.2013, tieto si uplatňuje ako poštovné,

administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správ. Poukázal na to, že tieto náklady žalovaná uhradila dňa 02.05.2014, a preto si ich v konaní neuplatňuje.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe požiadala o splátkový kalendár z dôvodu, že bola viackrát PN, a preto aj prestala platiť úver. Pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré sú obsahom žaloby, tieto nerozporovala.

Žalobca v reakcii na žiadosť žalovanej o splátkový kalendár uviedol, že súhlasí so zaplatením dlžnej sumy v splátkach, ktorých výšku ponecháva na uvážení súdu.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 15.12.2015. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju ako aj žalobcovu neprítomnosť s tým, že súhlasil s pojednávaním v jeho ako aj žalobcovej neprítomnosti, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Dňa 30.11.2012 žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere (č.l. 9-11 spisu), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 529,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru (notebooku) u predajcu (NAY, Tuhovská 15, 830 06 Bratislava, IČO: 35 739 487). Žalovaná sa zaviazala úver splácať v 36 mesačných splátkach po 26,82 eura vždy do 15. dňa v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15.01.2013, konečná splatnosť úveru na 15.12.2015, výška úrokovej sadzby 39 % p.a. - fixná, RPMN 46,79 %, celková čiastka k zaplateniu 934,56 eura, poplatok za poistenie 3,33 %. Podľa bodu 4.4. časti 3 zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 07.03.2014 (č.l. 12 spisu) súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že nakoľko poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 04.03.2014 sa stal jej záväzok splatný v celom rozsahu. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov (č.l. 26 spisu) súd zistil, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 529,- eur. Z výpisu z úverového účtu žalovanej a potvrdenia o prijatých splátkach (č.l. 13 a 27 spisu) súd zistil, že žalovaná uhradila žalobcovi splátky v celkovej výške 147,28 eura, a to dňa 04.03.2013 sumu 26,82 eura, dňa 18.06.2013 sumu 26,82 eura, dňa 27.06.2013 sumu 53,64 eura a dňa 02.05.2014 sumu 40,- eur.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len "Obch. zák.") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovanou zmluvu, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) a zároveň úver bol žalovanej poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.11.2012 totiž neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (26,82 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo. Z citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že tieto údaje musia byť obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu), čo v danom prípade splnené nebolo. Absencia uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti súd poukazuje na množstvo rozsudkov vyhlásených všeobecnými súdmi Slovenskej republiky v obdobných spotrebiteľských veciach, v ktorých súdy dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky (porov. napr. rozsudky Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013 zo dňa 11.04.2014 a sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky dostupné na www.justice.gov.sk).

Keďže súd mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 529,- eur, pričom žalovaná uhradila žalobcovi splátky v celkovej výške 147,28 eura, vznikla žalovanej s poukazom na uvedené zákonné ustanovenia povinnosť uhradiť žalobcovi iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 371,72 eura. Súd mal zároveň za preukázané, že žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania, preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem predmetnej sumy aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 8,25 % ročne zo sumy 421,72 eura (predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutou a splatenou

sumou do okamihu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu - do 04.03.2014), a to v súlade so žalobnou žiadosťou od 05.03.2014 do 02.05.2014 (kedy došlo zo strany žalovanej k úhrade sumy 40,- eur) a od 03.05.2014 zo sumy 381,72 eura (po úhrade sumy 40,- eur zo strany žalovanej) do zaplatenia.

Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 311,10 eura, úrokov vo výške 39 % ročne zo sumy 604,96 eura od 05.03.2014 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 282,20 eura od 05.03.2014 do 02.05.2014 a zo sumy 311,10 eura od 03.05.2014 do zaplatenia) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K zamietajúcej časti žaloby súd navyše dodáva, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 87,86 eura predstavujúcej vyčíslené úroky vo výške 39 % ročne z jednotlivých splátok a nárok na zaplatenie úrokov vo výške 39 % ročne zo sumy 604,96 eura od 05.03.2014 do zaplatenia nemohol byť dôvodný ani z toho dôvodu, že úrok v takejto výške je neprimeraný a odporuje dobrým mravom. K neprimeranej výške úrokov a jej rozporu s dobrými mravmi sa pritom vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky napr. v rozsudku sp. zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, keď uviedol: "Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke "uspokojí" bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni "zhodnotiť" obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až užernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek."

V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na to, že v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola priemerná výška úrokovej sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške 11,42 % ročne (podľa bankovej úrokovej štatistiky uverejnenej Národnou bankou Slovenska na www.nbs.sk). Ročná úroková sadzba dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.11.2012 tak viac ako 3 násobne presahovala priemernú výšku úrokovej sadzby uplatňovanú v rovnakom čase bankami pri obdobných spotrebiteľských úveroch, čo možno podľa názoru súdu považovať za neprimeranú výšku odporujúcu dobrým mravom.

Navyše žalobca si uplatnil sumu 87,86 eura ako vyčíslené úroky vo výške 39 %, ktoré si však vyčísľil z jednotlivých splátok už obsahujúcich úroky. Žalobca tak požadoval úroky z úrokov (príslušenstvo pohľadávky z príslušenstva pohľadávky) čo je neprípustné a nemá žiadnu oporu v zákone. Rovnako za neprípustné a nemajúce oporu v zákone možno považovať uplatňovanie úroku z omeškania zo sumy 703,92 eura a 692,82 eura obsahujúcich už vyčíslené úroky v sume 87,86 eura. Obchodný ani Občiansky zákonník totiž neustanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pričítané ako civilné plody peňazí / fructus civiles/), a následne tak právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil aj úroky z omeškania (porov. rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24. marca 2004, sp. zn. 35 Odo 101/2002, publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky pod R 5/2006, rovnako rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22. júla 2010, sp. zn. 33 Cdo 2041/2008). Žalobca však neuzatvoril so žalovanou takúto dohodu, pričom aj keby sa tak stalo, súd by ju vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou považoval za neprípustné odchylenie sa od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa (§ 54 ods. 1 O.z.).

Napokon súd poukazuje na to, že žalobca si uplatnil úroky aj za čas po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (vo výške 39 % ročne zo sumy 604,96 eura od 05.03.2014 do zaplatenia), čo je rovnako neprípustné. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 190/2014 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého "...dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z

omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru.

Ako už odvolací súd vyššie uvádza, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a n.n. 87/1995 Z.z.

Odvolací súd sa preto stotožňuje s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ)". Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil ako neplatné ustanovenie bodu 4.4. časti 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.11.2012, podľa ktorého nesplatená istina úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

Súd umožnil žalovanej v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. splácať súdom priznanú sumu s príslušenstvom v primeraných splátkach zohľadňujúcich jej momentálnu nepriaznivú finančnú, majetkovú ako aj celkovú sociálnu situáciu, v ktorej sa nachádza (a ktorú mal súd za preukázanú jej výsluchom na pojednávaní dňa 15.12.2015). Súd mal za to, že uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť celú priznanú sumu naraz, resp. vo vyšších splátkach, by bolo pre žalovanú za jej momentálnej situácie neprimerane prísne až nesplniteľné. Súd má zároveň za to, že vzhľadom na výšku splátok a výšku priznanej sumy, nebude žalobca takýmto rozhodnutím na svojich právach žiadnym výraznejším spôsobom dotknutý, a to zvlášť za situácie, keď v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovanou riadne a včas, nastane splatnosť celej nesplatennej časti dlžnej sumy. Navyše žalobca so splácaním dlžnej sumy v splátkach súhlasil.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní v prevažnej miere neúspech (z uplatnenej sumy 692,82 eura, úrokov vo výške 39 % ročne zo sumy 604,96 eura vyčíslených od 05.03.2014 do vyhlásenia rozsudku na sumu 420,80 eura a úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 703,92 eura od 05.03.2014 do 02.05.2014 vyčíslených na sumu 9,38 eura a zo sumy 692,82 eura vyčíslených od 03.05.2014 do vyhlásenia rozsudku na sumu 101,94 eura, spolu 1 224,94 eura, bol úspešný iba v časti sumy 381,72 eura a úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 421,72 eura od 05.03.2014 do 02.05.2014 vyčíslených na sumu 5,62 eura a zo sumy 381,72 eura vyčíslených od 03.05.2014 do vyhlásenia rozsudku na sumu 56,16 eura, spolu 443,50 eura), čím vzniklo žalovanej (ako prevažne úspešnej účastníčke) právo na náhradu trov konania. Keďže si však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila (žiadne jej v konaní ani nevznikli), súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.